

РЕШЕНИЕ

№ 4959

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Петър Савчев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3042** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от М. Д. С., с адрес в [населено място] срещу Решение № 339 от 18.01.2024г. по нахд № 13024/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 12 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-025887 от 15.12.2021г., издадено от началник сектор при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел "Пътна полиция" /ПП/, с което на М. Д. С. са наложени административни наказания: 1./ глоба в размер на 3000,00 лв. на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП, и 2./ на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 100,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

С жалбата се твърди неправилност на оспореното съдебно решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Сочи се, че съдът не е изградил правилно фактическата обстановка поради противоречия в доказателствата, които не са обсъдени в мотивите. Твърди се, че нарушенията не са извършени. Посочват се процесуални нарушения - при наличие на свидетели очевидци актът за установяване на административно нарушение /АУАН/

е съставен със свидетели, които не са присъствали на нарушенията; в НП не са посочени лицата, чиито живот и здраве са били застрашени; АУАН е съставен след повече от четири месеца след откриване на нарушителя, който е бил известен още на 14.05.2023г. и НП е връчено на касатора години след случая - така С. е бил лишен от възможността да ангажира доказателства за невинността си. Твърди се също, че СРС в мотивите не е обсъдил наведените възражения в хода по същество.Иска се оспореното решение и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

Касаторът и процесуалният му представител не се явяват в съдебно заседание. С молба от 26.04.2024г. адв.М.П. поддържа касационната жалба.

Ответникът по касация - началник сектор при СДВР, отдел ПП не изразява становище по жалбата, не се явява в съдебно заседание и не се представлява,

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Намира оспореното решение за правилно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 339 от 18.01.2024г. по нахд № 13024/2024г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

От фактическа страна СРС е приел за установено следното:

На 14.05.2021г. сутринта във връзка с абитуриентски бал на дванадесетокласници от СПГЕ "Д. А." свидетелите Я. Х. и Я. Т. – служители на 01 РУ СДВР, изпълнявали служебните си задължения по охрана на обществения ред в [населено място] на [улица]. Пред и около училището имало голямо струпване на хора и паркирани автомобили. Свидетелите забелязали л.а."Ф.", модел "Голф" с рег [рег.номер на МПС] ', който се движел по ул."Р. А." в посока към ул."Тинтява", на който водачът форсирал двигателя и го извеждал извън контрол, като "въртял" гуми. Полицейските служители подали сигнал на водача да спре, но той не се подчинил и продължил движението си. Свидетелите го последвали с патрулния автомобил, но скоро го изгубили и се върнали пред училището. За случая свидетелят Х. докладвал по станцията и посочил регистрационния номер на автомобила. В хода на извършената проверка се установило, че автомобилът е собственост и се управлява от М. С.. След призоваване касаторът се явил в ОПП СДВР на 28.09.2021г., където депозирал декларация, че на 14.05.2021г. лично е управлявал процесния автомобил в района на СПГЕ. На същата дата свидетелят Ц. Ц. – служител на ОПП СДВР в присъствието на свидетеля А. С. и Е. П. – служители на ОПП СДВР и свидетели по акта, съставил на М. С. АУАН серия АВ № 221093/28.09.2021г. за това, че : " На 14.05.2021г. около 11:00 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към ул."Тинтява", управлява собствения си лек автомобил марка "Ф.", модел "Голф" с рег. [рег.номер на МПС] , като използва пътя не по предназначение, като рязко повишава оборотите на МПС, превърта предните задвижващи колела и поднася задната част на МПС неколkokратно, измествайки посоката на движение вляво и вдясно, с което създава

непосредствена опасност за възникване на ПТП и застрашава живота и здравето на хората. Същият не се подчинява на ясно подаден сигнал "стоп" палка по образец тип "МВР". Контролният орган квалифицирал описаното, като нарушения на чл.104б, т.2 и чл.103 от ЗДвП. Въз основа на посочения АУАН, като възприел изцяло, изложената в него фактическа обстановка на 15.12.2021г. началник сектор при СДВР, отдел "ПП", издал оспореното НП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че описаните в НП нарушения са извършени и наложените за тях наказания са правилно определени.

Решението е правилно.

В хода на съдебното следствие е разпитан актосъставителят Ц.Ц., който е свидетелствал, че не извършва контрол по пътя, а съставя АУАН по документи и в конкретния случай е съставил акт въз основа на докладна записка. А. С. е заявил, че е бил свидетел на съставянето на акта. Разпитани са и свидетелите очевидци - Я. Х. и Я. Т., показанията на които съответстват на възприетата от съда фактическа обстановка. С показанията на посочения от касатора свидетел очевидец - П. Г. фактическата обстановка не се променя. Х., Т. и Г. свидетелстват за мястото на нарушенията, за обстановката, при която са извършени нарушенията и за действията на касатора. И тримата свидетели са категорични, че във връзка със събитие пред и около Техникума по електроника на еднопосочна улица, с достатъчно широко платно е имало струпване на коли и хора. Имало е музика, факли и димки. Х. и Т. са стояли на метри след входа на училището по посока на движението, а Г. се спрял отстрани пред главния вход на училището. Г. не е видял подадения знак със стоп палка, което е обяснимо предвид местоположението му спрямо свидетелите Х. и Т. и струпването на хора, коли, използването на факли и димки, които обстоятелства са възпрепятствали непрекъснатото възприемане на пътната обстановка от свидетеля и случващото се там. Т. е свидетелствал, че сигналът е подаден със стоп палка, макар да не е 100% сигурен, което е логично, тъй като разпитът е проведен около две години и половина след нарушенията, през който период от време свидетелят изпълнявайки служебните си задължения е констатирал множество нарушения и е допустимо допускане на неточности. От друга страна показанията на свидетеля Х. не се различават с посоченото от него в докладната записка от 20.05.2021г., която е изготвена няколко дни след нарушенията. И тримата свидетели са видели отдалечаването на управлявания от касатора автомобил по улицата. Г. не е свидетелствал, че полицейските служители не са подали сигнал със стоп палка или, че касаторът не е форсирал автомобила, а че не е видял подаване на сигнал и форсиране на автомобила /което е различно/, поради което не може да се констатира противоречие в показанията на свидетелите очевидци.

Правилно при установената фактическа обстановка СРС е приел, че са извършени процесните нарушения и че са санкционирани с предвидените в ЗДвП наказания.

Неоснователно е възражението, че свидетелят Г. непрекъснато е наблюдавал автомобила на касатора - показания в тази насока не са дадени. Не се споделя и твърдението, че няма как да се форсира автомобилът след като пред него се движи каруца - предвид пътната обстановка Г. не е имал възможност да наблюдава автомобила на касатора непрекъснато, поради което не може да се приеме, че точно в момента на форсиране на автомобила пред него се е придвижвала каруца. Освен това и Г. твърди, че улицата, макар и еднопосочна е достатъчно широка. Обстоятелството, че няма пострадали младежи или ПТП със спрелите автомобили не изключва

извършването на нарушенията. Действително в докладната записка не е посочено, че полицейските служители са последвали автомобила на С., но този факт не е елемент от състава на нарушението по чл.103 от ЗДвП и неотрязването му не е от съществено значение. За да е съставомерно това нарушение е необходимо при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство да не спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В НП не е посочено животът и здравето на кои лица е застрашен и не са снети обяснения от тези лица, но за извършване на нарушението по чл.104б, т.2 от ЗДвП тези обстоятелства не са от значение.

В момента на извършване на нарушенията нарушителят не е установен, тъй като в този момент не е снета самоличността на водача на автомобила. Нарушителят е установен на 28.09.2021г., когато М.С. е подал декларация, в която е посочил, че той е управлявал автомобила на 14.05.2021г.. АУАН е съставен същия ден, а НП е издадено на 15.12.2021г., тоест в предвидените в чл.34 от ЗАНН срокове. Моментът на връчване на НП е от значение за спазване на срока за оспорването му по съдебен ред, но не и на законосъобразността на постановлението. Правото на защита не е нарушено - поисканите от касатора доказателства са допуснати от съда. Разпитан е посочения от С. свидетел очевидец.

Административнонаказателното производство се образува със съставяне на АУАН /чл.36, ал.1 от ЗАНН/. В случая АУАН е съставен при условията на чл.40, ал.3 от ЗАНН в присъствието на други свидетели. Логично е обяснението на актосъставителя за това предвид разпределението на служебните задължения между служители по контрол на пътя и служители изготвящи АУАН по документи.

От изложеното следва, че касационната жалба е неоснователна и недоказана. Оспореното съдебно решение е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна, а ответникът не е претендирал присъждане на такива.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 339 от 18.01.2024г., постановено по нахд № 13024/2023г. по описа на Софийски районен съд, 12 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: